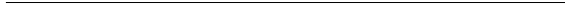

Această carte îi aparține:

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 24 05 87, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks, Barnes & Noble și www.cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210 80 51.

E-mail: romania@cartier.md

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier codobelc* este coordonată de Lică Sainciuc

Editor: Gheorghe Erizanu

Ilustrații: Silvia Olteanu

Lector: Dorin Onofrei

Design/tehnoedactare: Vitalie Coroban

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Combinatul Poligrafic

Ion Druță

POVEȘTEA FURNICII

Ediția I, septembrie 2015

© 2015, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

PROIECT CO-FINANȚAT DE:

Proiect editorial co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național.

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național.

AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Druță, Ion. Povestea furnicii / Ion Druță ; il. de Silvia Olteanu ; cop.: Vitalie Coroban. – Chișinău : Cartier, 2015 (Combinatul Poligrafic). – 32 p. – (Cartier „Codobelc” / coord. de Lică Sainciuc, ISBN 978-9975-79-893-8).

1000 ex., Preț: 14. 08 RON + TVA

ISBN 978-9975-79-997-3.

821.135.1(478)-93

D 85

ION DRUȚĂ

Povestea furnicii

Ilustrații de

SILVIA OLTEANU

CARTIER *codobele*

TREI ZILE A CUTREIERAT EA culmea dealului – trei zile lungi de vară și toate trei au fost în zadar, căci de fiecare dată se întorcea fără nimic. A patra zi s-a trezit cu toate cele șase lăbuțe amorțite de oboseală și poate că n-ar fi fost rău să rămână ziua cea la furnicar, să-și mai vină în fire, dar așa s-a întâmplat că nu i-a venit în cap așa ceva.

S-a sculat dis-de-dimineată și a pornit-o repejor la deal, căci, de, cât îs de mari zilele de vară și cât îs de mici furnicile, dar nici lor nu prea le ajunge vreme.

Când s-a ridicat soarele sus de-o suliță pe cer, ea suise și coborâse de acum mii de bolovani, trecuse pe sub câțiva snopi de păpușoi, că era cât pe ce să-și dea zilele. Pe la amiază căzuse chiar într-o gaură de șobolan și ce frică a mai tras – noroc că nu era șobolanul acasă. A ieșit repede și și-a văzut de drum.

Ca să-și facă o mică bucurie, a pus-o păcatul să urce pe un bostan și s-a rătăcit – l-a înconjurat de vreo sută de ori până a dat iar de pământ. Și ar mai fi ținut-o ea multă vreme la fuguța, dar în cele din urmă i s-a făcut foame. S-a suit pe o răsărită să vadă de n-a găsi pe marginea pălăriei vreo firimitură de miez uitată de vrăbii. Dar, când era de

acum bine suită și o luase spre pălărie, a bătut deodată vântul și a dat-o jos – furnica a căzut și în cădere și-a scrântit un picioruș. La furnici însă nu-i mare pagubă, că-i mai rămăseseră încă cinci picioare sănătoase – a pornit-o dar la fugă mai departe, căci trecuse o bună jumătate și din ziua a patra.

Din răsărită a dat într-o miriște. Vai și amar de așa viață. Amețise tot ocolind tufele grâului cosit. Bine a zis cine a zis că nu-i pe lume lucru mai strașnic decât o furnică prinsă de ploaie în miriște. Trebuia însă s-o treacă cu orice preț – chiar de ar fi fost să rămâie cu un singur picioruș, trebuia s-o treacă. Și furnica a trecut-o.

După miriște a dat într-un codru de răsărită – o frumusețe de codru, că-ți râdea inima uitându-te la dânsul. Înalt, verde și, cât vezi în sus, tot frunze și frunze – mare lucru să închizi ochii și să lași vântul să te legene cu tot cu frunză, până ațipești. Toată viața visase să se legene măcar o clipă pe-o margine de frunză, dar ce să-i faci – nevoile...

Ispita însă se ținea scai de dânsa, căci în drumul ei foșneau mii de frunze, șoptind încet, somnoros... Înțeleaptă cum era, atunci când i s-a nimerit în cale o sămânță de mohor, și-a aruncat-o din fugă în spinare. Știa că n-are nevoie de sămânța ceea, dar a luat-o ca să nu se poată uita în sus – prea o ademeneau frunzele.

